

URZĄD PATENTOWY

B27A, 11/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1708.

Kl. 38 i 4.

August Hellermann
(Düsseldorf, Niemcy).

Przyrząd do wyrobu wiórów drzewnych falistych lub zmiętych.

Zgłoszono 14 marca 1921 r.

Udzielono 4 marca 1925 r.

Pierwszeństwo: 13 marca 1916 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy przyrządu do wyrobu falistych lub zmiętych wiórów drzewnych. W otworze narzędzia, przeznaczonym na wióry, znajduje się zawada, o którą wspierają się wytworzone wióry. Faliste lub zmięte wióry służą do wypychania poduszek lub na filtry, stanowią materiał opakunkowy lub wreszcie do posypywania. Zwykle wióry oddawna już stosowano, jako materiał do opakowania, te jednak pod dłuższem działaniem znacznie-szego ciężaru twardnieją. Ażeby wióry mogły zachować wymaganą od materiału opakunkowego lub tapicerskiego elastyczność, należy je sfalować lub zmiąć na odpowiednim przyrządzie, który po wytworzeniu wiórów przeciwstawia im pewien elastyczny opór, wywołujący sfalowanie lub

zmięcie wiórów. Po wytworzeniu wióry są względnie miękkie i elastyczne. Przy przeróbce wióry nie kruszą się przeto i zachowują nadaną im formę.

Przyrząd mnący lub falujący wióry można zastosować zarówno do hebla ręcznego, jak i do heblarki lub maszyny do wyrobu wełny drzewnej. W heblarkach można umieścić przyrząd naprzykład w zeskrzyniu nożów, w maszynie zaś do wyrobu wełny na samych nożach.

Rysunek przedstawia przyrząd w zastosowaniu do hebla ręcznego. Fig. 1 przedstawia częściowy widok z przodu; fig. 2 — rzut poziomy hebla; fig. 3 i 4 przekroje poprzeczne hebla, według linii 3—3 i 4—4 na fig. 1; fig. 5 przekrój łamiącego wióry przyrządu wraz z jego prowadnicą; fig. 6

przekrój według linii 6—6 na fig. 5 i fig. 7 do 9 — poszczególne studia procesu.

Hebel wraz ze skrzynką *a*, nożem *b* i pokrywą *c* nie przedstawia nic nowego. W kanale skrzynki *a* leży prowadnica *d*, przykręcona do umocowanej w skrzynce płyty *e*. Po prowadnicy posuwa się suwak *f*, przytwierdzony śrubami *g*, które przechodzą przez wykroje *k* prowadnicy *d*. W części górnej suwaka *f* znajduje się trzymak *i* przechodzący przez wykroj *k* prowadnicy *d* i zaopatrzony w trzpień *b* z zawieszoną na nim sprężyną *m*, związaną drugim końcem z przymocowanym do płyty *e* wspornikiem. W dolnej części suwak posiada dwa łożyska *o* (fig. 4), podtrzymujące oś *p*, zaopatrzoną w klapę *r* z bocznymi odsadami *q* (fig. 5). Nastawialna sprężyna *s* (fig. 6) usiłuje utrzymać klapę w pozycji krańcowej, wykazanej na fig. 5 linjami pełnymi.

Zaleca się rozcinać wióry szerokie na wąskie paski. Do tego celu służy przyrząd tnący, który wyprzedza rzez hebla i nacina równoległe heblowaną powierzchnię. Na rysunku (fig. 3) przyrząd składa się z walca nożowego *t*. Oś walca umocowana jest we wpuszczonych w boki skrzynki hebla płytach *u*. Śruba łączy płytki *u* ze sobą. Podłużne otwory płyt pozwalają na dowolne ich przymocowanie, czyli ustawianie walca nożowego wyżej lub niżej. Na każdej płytce *u* działa tarcza naciskana *w*.

Pocięty walcem nożowym na paski wiór wznosi się następnie po pokrywie *e* do góry, aż do klapki *r*, gdzie napotyka opór i poczyną się zginać albo fałować (fig. 7). Dalszy ruch hebla sprawia, że wiór podnosi wbrew sprężynie *m* suwak *f* i zaczyna obracać klapę *r* (fig. 8). Napięcie sprężyny *m* i *s* powinno być tak uregulowane, aby przedewszystkiem nastąpił ruch suwaka, a

dopiero potem ruch klapki. Wreszcie wiór podnosi suwak i klapę o tyle, że wyslizguje się nazewnątrz (fig. 9). Opór suwaka *f* i klapki *r* można miarkować dowolnie, zmieniając naprężenie sprężyn *m* lub *s*. Zależy to od pożądanej grubości wióra i od stopnia jego zmięcia lub sfalowania.

Działanie przyrządu nie zależy od tego, czy hebel posuwa się po nieruchomym przedmiocie heblowanym (heblowanie ręczne), czy też przedmiot posuwa się nad pozostającym w spoczynku heblem (co ma miejsce w heblarkach).

Wytworzone wióry można poddać dezynfekcji, albo uodpornić na ogień, jeżeli ze względu na dalsze ich zastosowanie, zachodzi potrzeba podobnych czynności.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do wyrobu wiórów drzewnych falistych lub zmiętych, z przeciwstawioną wiórom zawadą w kanale odprowadzającym, znamieny tem, że zawada ta osadzona jest elastycznie.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że zawadę tworzy klapa (*r*), elastycznie przylegająca do rzezu heblowego (*b*), albo do pokrywy (*c*) na drodze, jaką przebywają wióry.

3. Przyrząd według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że klapa (*r*) umieszczona jest na elastycznie obciążonym suwaku (*f*), przyczem wolny koniec suwaka przypada naprzeciw rzezu (*b*), albo pokrywy (*e*).

4. Przyrząd według zastrz. 1—3, znamieny tem, że klapa (*r*) i suwak (*f*) posiadają obciążenie sprężynowe (*m* i *s*).

August Hellermann.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1

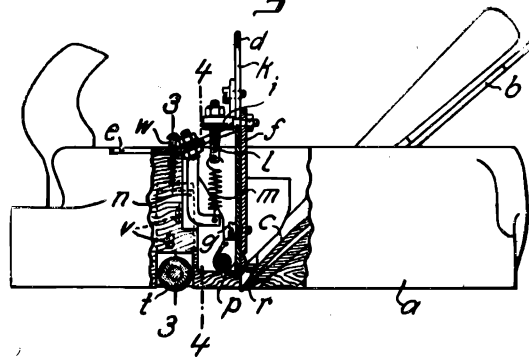

Fig.2.

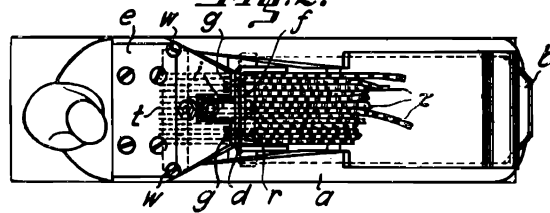

Fig.3.

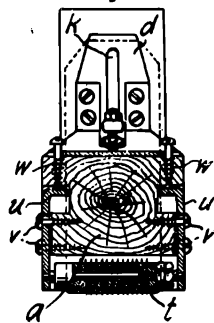

Fig.4.

